

Slovenski hmeljar

Glasilo hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstdnevno ♦ Naročnina Din 20.—, za nečlane Din 30.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto IV

Celje, dne 3. novembra 1933

Štev. 22

Savinjski:

Še obvezne cene...

Kakor bomba je treščila v hmeljarske kroge vest o določitvi obveznih najnižjih cen za letošnji pridelek hmelja raznih provenienc v Nemčiji. Bomba bo imela bržkone zlasti v Nemčiji dalekosežne posledice. Saj je s tem odpadel za trgovino in pivovarsko industrijo vsak povod z nakupom hmelja še nadalje odlašati. Vsako upanje, da se bo z odlašanjem nakupa omehčalo hmeljarje in kupilo pozneje tudi ceneje, je sedaj padlo v vodo. Res so določene najnižje cene samo za Bavarsko, Württemberg in Baden, toda vprav ti so glavni hmeljski okoliši in kar se še drugod pridelava hmelja, je le malenkost in skoro ne prihaja v poštev. Hmeljarji v Nemčiji so sedaj temeljito zavarovani pred flačanjem cen in lahko cene tudi pošteno navijejo, ker je določena le spodnja meja, zgornja pa ne.

Obenem z določitvijo najnižjih cen pa je ministrstvo tudi namignilo trgovini in pivovarski industriji, naj sedaj končno krije svoje potrebe. Seveda je to samo vabilo, migljaj, toda kdor pozna današnje razmere v Nemčiji, tudi ve, da je to migljaj s kolom, kateremu se ni dobro upirati. Kar Hitlerjev režim namigne, velja prav toliko kakor zapoved in je zato verjetno, da bo že v kratkem izdatno oživila hmeljska kupčija v vseh okoliših Nemčije. Saj pa tudi iz prve roke še ni prodanega niti celih 50% letošnjega pridelka.

Slične odredbe so seveda mogoče le v Nemčiji, kjer domača pivovarska industrija rabi skoro več hmelja, kakor znaša celokupni pridelek. Pri tem pa še glasom tozadevne uredbe pivovarne morajo najmanj 75% potrebe kriti z domačim hmeljem in je na uvoz inozemskega hmelja tudi v i-

soka prohibitivna carina 1.50 RM (26 Din) za kg. Praktično torej pivovarne nimajo nobenega izhoda ter morajo rade ali nerade plačati določeno ceno in še celó hišeti z nakupom, ker je mnogo verjetnosti, da bo vedno več povpraševanja in se bodo zato cene naglo dvigale. Kakor izgleda, se jim je torej flačanje cen z odlašanjem nakupa preklicano slabo izplačalo in se jim hmeljarji sedaj res lahko smeji v pest, ker so skoro dočela rešeni največje skrbi, po čim bodo prodali, oziroma se jim vsaj ni treba bati, da bodo cene še nadalje nazadovale. Že dosedaj z raznimi zasilnimi odredbami vsestransko močno zaščiteni, so sedaj nemški hmeljarji dobili še obvezne najnižje cene.

Nekaj podobnega, kakor so dobili sedaj v Nemčiji, imajo že v Angliji, kjer Marketing Board prevzame od producentov ves hmelj, ga bonitira, določi cene in potem prodaja pivovarski industriji in trgovini. Seveda pa je ta način mnogo bolj zamotan in zahteva obsežen posredniški aparat. V Nemčiji so to napravili kaj enostavno brez vsakega posredovanja in stroškov. Države, ki hmelj večinoma izvažajo, si seveda sličnih ukrepov ne morejo privoščiti.

Takih odredb s stališča svobodne trgovine, svobodne konkurence in v interesu normalnega gibanja cen ter s svetovno - gospodarskega stališča gotovo ne bo lahko zagovarjati. Toda vrv za vratom svetovne trgovine se že itak vedno bolj zateguje in nekaj razvito svetovno in mednarodno trgovino se naganja v vedno bolj ozke meje. Slični ukrepi so torej le logična posledica dosedanjih omejitev.

Brez dvoma zadnja odredba v Nemčiji mora odjekniti tudi na hmeljskih tržiščih v inozemstvu, kjer se bodo verjetno cene učvrstile, predhodno pa, v kolikor se še niso, prilagodile novemu stanju.

Tudi bo zaključna tendenca predvidoma postala živahnejša. Tako bodo imeli od določitve obveznih najnižjih hmeljskih cen v Nemčiji, ako bo ta trajna, korist tudi hmeljarji v izvoznih državah, kjer so slični ukrepi nemogoči. Razočaranja in presenečenja pa pri sedanjih razmerah seveda tudi v tem slučaju niso izključena.

Če bo šlo v tem pravcu naprej, bo doslej tako silno zamotana hmeljska trgovina kmalu postala kaj enostavna. Prav verjetno pa je, da bodo imeli pri tem večjo korist zlasti hmeljarji izvoznih držav, kjer se bodo tudi v bodoče ohranila svobodna hmeljska tržišča in gibanje cen ne bo nasilno ovirano. Svet, kakor je velik, je le majhen, in če se razpoči bomba na enem koncu, se vsaj pok prav gotovo sliši tudi na drugem.

Iz zgodovine piva

(Konec.)

Pivovarstvo je bilo sedaj podvrženo posebni pravici, katero so proti plačilu dobili odlični in protežirani državljani ali poslopja, v katerih so bile pivovarne; vpeljana je bila tudi prisilna pravica in varniška vrsta. Pod prisilno pravico se je razumelo odredbo, da je določena pivovarna smela variti samo določeno količino piva in samo za določeno okrožje; za izvajanje teh predpisov so uradi nastavili posebne nadzornike, neke vrste pivovarske policije, kar je privedlo do vseh mogočih zlorab, do uradne in osebne korupcije. Ko je konsum piva vedno bolj nazadoval, so nastavili varniško vrsto, to je odredba, po kateri je žreb odločil, kdo mora in sme preskrbeti pivo za uradno določeni čas. Radi lažjega nadzorstva so v nekaterih mestih ustanovili občinske pivovarne in jih postavili pod občinsko nadzorstvo. Svoj varniški žreb je vsako lahko tudi prodal onemu, ki mu je največ nudil. Da je tudi ta odredba pokazala celo vrsto hib, goljufij in prevar, je razumljivo. Pivovarstvu kot zdravi, trdni obrti je odklenkalo in je slednjič ostalo le še kot darilo za protežirance. V Einbecku je bilo leta 1752 n. pr. štiristo pivovarnarjev in je vsak prišel šele na dve in pol leta enkrat do varjenja. Ako bi bilo mesto odpravilo varniška določila in odkupilo žrebe, bi to pomenilo zanj finančni polom.

Šele leta 1810 so napravili tem nevzdržnim razmeram konec s tem, da so odpravili vse varniške omejitve in tako vdihnili vsej obrti novo življenje, ki je prihajalo iz dežele, iz grajskih, samostanskih in domenskih pivovarn.

V isti meri pa, kakor je na severu nemške države nekoč cvetoča pivovarska industrija vedno

bolj propadala, se je pivovarstvo na jugu, posebno še na Bavarskem, vedno bolje razvijalo. Radi zdrave obrtne politike tamkajšnjih knezov, ki so spoznali v pivovarstvu obrt, enakovredno za ljudstvo in državno blagajno, se je pivovarstvo skozi cela stoletja neprestano razvijalo in napredovalo, dokler ni Bavarska končno prekosila severa in s toriščem pivovarstva v Münchenu prevzela vodilnega mesta v dandanes tako močni in razviti nemški pivovarski industriji.

Razno

Japonska je prekosila Nemčijo, v izvozu piva namreč. Japonski se je posrečilo v zadnjem času variti pivo prvovrstne kakovosti, s katerim si je hitro osvojila tržišča. Sedaj izvažata pivo zlasti v angleško in nizozemsko Indijo, na otoke Tihega morja in v pobrežne kraje južne Amerike. Leta 1931 je še izvažala Nemčija 74.000 hl piva in Japonska le 5000 hl, lani Nemčija 35.000 hl in Japonska že 11.000 hl, v prvem polletju letošnjega leta pa Nemčija komaj še 9000 hl, dočim Japonska že nad 20.000 hl.

Iz pivovarne mlekarno. Znana pivovarna A. Dreher v Schwechatu je prenehala obratovati in je v svojih prostorih uredila najmodernejšo mlekarno. Izgleda, da v Evropi tudi brez prohibicije konsum alkohola stalno nazaduje.

Hmeljski trg v Nürnbergu vedno bolj peša, izkazuje vedno manj prometa in tako prenehava veljati kot barometer za gibanje hmeljskih cen. V Nemčiji sedaj resno razmišljajo, kako to staro hmeljsko tržišče zopet poživeti in mu glede notiranja hmeljskih cen pomagati do prejšnje veljave.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Kupčija je bila zadnji čas nespremenjeno mirna in je bilo le semtertja nekaj več zanimanja in povpraševanja. Splošno se je zahtevalo cenejše blago in presoja kakovosti ni bila stroga. Cene so nekoliko popustile in se je za prvovrstno blago plačevalo po 65–68 Din, izjemoma z napitnino za izbrano nudilo tudi do 70 Din, za drugovrstno blago pa se je plačevalo po 60–65 Din za kg. Največ zaključkov je bilo po 65 Din za kg. Računa se, da je iz prve roke prodanega že do 85% letošnjega pridelka. Producerski prodajajo le počasi in so zlasti večje partije prvovrstnega blaga v zelo čvrstih rokah.

Vojvodina: Kupčija je nespremenjeno mirna. Prometa je malo. Pri slabem zanimanju in povpraševanju se plačuje sedaj po 55–65 Din za kg.

Češkoslovaška: Položaj na hmeljskem tržišču je ostal nespremenjeno miren, vendar je vključ temu tudi zadnjih štirinajst dni znašal promet zopet kakih 1000 stotov. Več povpraševanja je le za prvovrstno in srednje blago, za slabše pa ni dosti zanimanja. Cene so še nekoliko oslabele in se zadnji čas plačuje za prvovrstno blago 79–90 Din, za izbrano izje-

moma do 94 Din, za srednje pa 70—78 Din, dočim se slabše skuša dobiti tudi ceneje. Znamkovanih je dose-daj 7019 bal v skupni teži 8875 stotov letošnjega ža-teškega pridelka. V Uštčku in Roudnici notira zadnji čas hmelj (večinoma le slabše blago, ker je prvovrstno že razprodano) 55—65 Din za kg in je do 80% iz prve roke že prodanega.

Nemčija: V Nürnbergu je tržišče nespreme-njeno mirno in je prav malo prometa. Cene so še ne-koliko popustile in zadnji čas notira Hallertau 75 do 95 Din, Hersbruck (gorski) 63—79 Din, Spalt najboljši 100—105 Din in Tettnang prvovrstni 103—107 Din za kg. Cene iz prve roke v posameznih okoliših so se zadnji čas gibale nižje. Da se prepreči še nadaljnje nazado-vanje in neopravičeno tlačjenje cen, je dne 26. oktobra oddelek III in IV državnega urada za prehrano določil za posamezne provenience letošnjega hmelja obvezne najnižje cene za kg in sicer:

Bavarska:	RM	Din
Hallertau lahka lega	5.— 4:70 4:40 =	88 83 77
» težka lega	4:60 4:20 4.— =	81 74 70
Spalt mesto	5:40 5:10 4:00 =	95 90 70
» okraj	5:10 4:80 4:40 =	90 84 77
Hersbruck, Aischgrund	4:20 3:90 3:60 =	74 69 63
Jura	5:20 4:90 4:60 =	92 86 81

Württemberg:

Tettnang	5:60 5:30 5:00 =	98 93 88
Ostali okoliši	4:60 4:30 4:00 =	81 76 70

Baden:

Sandhausen	4:70 4:40 4:00 =	83 77 70
Mittel-Baden	4:20 3:90 3:60 =	74 69 63

Navedene cene so obvezne tako za kupca kot prodajalca in prodajati blago ceneje, ni dovoljeno. Za prvovrstno blago se lahko plačajo tudi višje cene. Zo-per vsakogar, ki se ne bi držal določenih cen, se bo uvedlo disciplinsko postopanje.

Tendenca na tržišču v Nürnbergu, je ostala sicer nadalje mirna, vendar je zadnje dni že bilo nekaj več zanimanja in prometa.

Francija: Kupčija je postala zadnji čas zopet bolj mirna. Cene so nekoliko popustile in notira sedaj letošnji pridelek 65—70 Din za kg.

Belgija: Kupčija je mirna in na borzi je notiral pridelek 1933 zadnje dni 40—42 Din za kg.

Anglija: Za blago starejših letnikov ni zani-manja ter so cene le nominalne in nespremenjene, za

letošnji pridelek pa Marketing Board še vedno ni do-ločil cene in se zato trguje le v manjšem obsegu v predprodaji po ceni, ki bo šele določena. Trgovski kot pivovarski krogi že težko pričakujejo določitev cen. Pretekli teden se je računalo, da bodo cene 1. t. m. ob-javljene, vendar še ni znano, ako so tudi dejansko bile.

Amerika: Na hmeljskem tržišču je nadalje prav mirno razpoloženje. Pivovarne prevzemajo veči-noma še v predprodaji nakupljeno blago, do novih za-ključkov pa pride le redko. Splošen položaj je preveč negotov in zato ni nikjer prave volje k nakupu. Cene kažejo rahlo tendenco navzdol, nominalno pa notirajo nespremenjeno. Letošnji evropski hmelj se nudi po 110 do 120 Din za kg, lanski pa po 80—100 Din, dočim prvo-vrstni domači po 40 Din, toda zaključkov je razmeroma malo.

Vse cene na inozemskih tržiščih so preračunane po pariteti v Zürichu.

Splošno. Položaj je povsod v glavnem nespren-menjen in so cene več ali manj še popustile. Računa pa se, da bo določitev obveznih najnižjih cen v Nem-čiji odjeknila več ali manj na vseh tržiščih ter kolikor toliko poživila in učvrstila cene in tendenco.

Za razvedrilo

Poklic.

V šoli vprašuje učitelj učence, kakšne poklice imajo njihovi očetje, ter začne:

»No Pepček, kaj je tvoj oče?«

Pepček: »Mrtev.«

Učitelj: »To je žalostno, toda kaj je bil, ko še ni bil mrtev?«

Pepček: »Živ!«

Bo že šlo.

Bližal se je čas birme. Katehet je pripravljaj otroke na spoved. Ves vesel pride mali Stanko domov in pravi materi: »Mi bomo pa šli k spovedi!«

Mali odvrne šaljivo: »Kaj boš pa povedal pri spo-vedi, ko še grešiti ne znaš?«

Stanko: »O, brez skrbi, nas bodo že gospod katehet naučili.«

Tudi res.

Katehet: »Kako dolgo sta bila Adam in Eva v raju?«

Učenec: »Dokler niso jabolka dozorela!«

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica Dravske banovine podružnica Celje

(nasproti pošte) Cankarjeva ul.

prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji

Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Za hranilne vloge jamči
poleg rezerv in hiš nad
5000 članov-posestnikov z
vsem svojim premoženjem

Vlagatelji pri Ljudski po-
sojilnici ne plačajo rent-
nega davka — Stanje vlog
nad 100,000.000 dinarjev

Umetna gnojila, krmila,
travna in deteljna se-
mena, galico, žveplo,
vsa sredstva za po-
končavanje škod-
ljivcev na drevju in
hmelju, sadjarsko
in vrtnarsko orodje,
kmetijske stroje
in vse druge
kmetijske
potrebščine

oddaja najceneje

Skladišče KMETIJSKE DRUŽBE

v Celju, Aškerčeva ulica

Zaloga cementa!

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena pa tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, **hmelj**, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpokam: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in posmrtninsko zavarovanje »KARITAS«;
4. sprejema nezgodna zavarovanja poedincev, društev, kolektivna delavska zavarovanja, potovalna zavarovanja, zavarovanja šoferjev, potnikov v avtu, zavarovanja zakonite dolžnosti jamstva v vseh oblikah, zavarovanja avtomobilov zoper poškodbo, požar in tatvino.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica 2, in

v Mariboru

na gosp. Franja Žebota, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica števil. 10.